

ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΘΕΟΛΟΓΩΝ Π.Ε.Ε.Θ.

ΛΣΤ' ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Θέμα: «Ἡ ἐπίθεση τῆς
Παγκοσμιοποίησης στίς
Ρωμαίικες ρίζες τοῦ σύγχρονου
Ἑλληνισμοῦ»

Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Λεμεσοῦ παρὰ τόν
Μητροπολιτικόν Ναόν Παναγίας
Παντανάσσης (Καθολικῆς)

Ἡμερομηνία: Σάββατο, 3 Ἰαν. 2015

Ὡρα: 09:00 – 13:00

Το

Σάββατο, 3 Ιανουαρίου 2015, πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα εκδηλώσεων της Ιερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσού, το 36ο Θεολογικό Συνέδριο της Π.Ε.Ε.Θ. Τον χαιρετισμό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου, εκφώνησε ενώπιον των

συνέδρων ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

Ακολουθεί ο Χαιρετισμός του Μακαριωτάτου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Κ. Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΤΟ 36ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Π.Ε.Ε.Θ.

ΘΕΜΑ: «Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΣΤΙΣ ΡΩΜΑΙΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ, ΣΑΒΒΑΤΟ, 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015.

Με αισθήματα πατρικής ικανοποίησης και εν Κυρίω αγάπης χαιρετίζω το 36ο Συνέδριό σας, που έχει ως θέμα: «Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΙΣ ΡΩΜΑΙΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ». Αμέσως έρχεται στη σκέψη μια θλιβερή παραδοχή του γνωστού σ' όλους μας κήρυκα τής Παράδοσής μας Φώτη Κόντογλου:

«Όσοι απομείναμε πιστοὶ στὴν παράδοση, ὅσοι δὲν ἀρνηθήκαμε τὸ γάλα ποὺ βυζάξαμε, ἀγωνιζόμαστε, ἄλλος ἐδῶ, ἄλλος ἐκεῖ, καταπάνω στὴν ψευτιά. Καταπάνω σ' αὐτοὺς ποὺ θέλουνε τὴν Ἑλλάδα ἕνα κουφάρι χωρὶς ψυχή, ἕνα λουλούδι χωρὶς μυρουδιά. Κουράγιο, ὁ καιρὸς θὰ δείξει ποιὸς ἔχει δίκιο, ἂν καὶ δὲ χρειάζεται ὁλότελα αὐτὴ ἡ ἀπόδειξη».

Από τότε δεν πέρασαν πολλά χρόνια και ο καιρός έδειξε ποιος έχει δίκαιο. Δυστυχώς, επαληθεύτηκε πλήρως η προφητική ρήση του Κόντογλου. Σήμερα, όχι μόνο η Ελλάδα και η Κύπρος, αλλά ευρύτερα ο Ελληνισμός, ως κοιτίδα τού παγκόσμιου πολιτισμού, ως μητέρα των Επιστημών και ως Φορέας τού Ελληνοχριστιανικού Πνεύματος με το οποίο καλλιέργησε μέσα στους αιώνες την ανθρωπότητα, μπορεί να πει κάποιος ότι κατάντησε «ένα κουφάρι χωρίς ψυχή, ένα λουλούδι χωρίς μυρουδιά». Κατάντησε τόπος των κλοπών και της απάτης• που περιφέρει τον δίσκο τής επαιτείας στις διάφορες ευρωπαϊκές και μη χώρες με αίτημα την οικονομική βοήθεια για τους μισθούς των υπαλλήλων και για τον επιούσιο άρτο των πενήτων. Κατάντησε «παλιόψαθα των Εθνών», κατά τον Μακρυγιάννη.

Και τίθεται το εύλογο ερώτημα. Γιατί φτάσαμε ως εδώ; Η Παλαιά Διαθήκη μάς δίνει κατά τρόπο παραστατικό την απάντηση.

Ενώ ο Θεός εξήγαγε τον Ελληνισμό από τη δουλεία τής Τουρκοκρατίας «καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, {καί} διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. {καί} ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ

ἡγαπημένος, ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ».

Ποίῳ το ἀποτέλεσμα; {λέγει Κύριος}. «ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ’ ἐσχάτων ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἳ οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς» (Γεν. ἈΒ΄ 10-20).

Ὅμως, στις σκέψεις τού Κόντογλου, επαληθεύεται καὶ θα επαληθεύεται στο διηνεκές καὶ ἡ ἄλλη ἀλήθεια. Ὅ,τι πάντα υπήρχαν καὶ θα υπάρχουν οἱ ἐντιμοὶ, οἱ τίμιοι Ρωμιοί, ἐκεῖνοι που παραμένουν πιστοὶ στην παράδοση, που δεν ἀρνούνται το γάλα που βυζάξανε, καὶ ἀγωνίζονται, ἄλλος ἐδῶ, ἄλλος ἐκεῖ καταπάνω στην ψευτιά, την ἀνεντιμότητα καὶ την υποκρισία. Ἡ για νὰ ἐκφραστῶ με τὸν λόγο τῆς Ἀγίας Γραφῆς, υπάρχει πάντα ἡ «μικρά ζύμη» (Γαλ. Ε΄ 9), ἡ ὁποία καλεῖται νὰ ζυμώσει τὸ ὅλο «φύραμα».

Αναμφίβολα τὸ φαινόμενο τῆς παγκοσμιοποίησης ἀποτελεῖ μιὰ φυσιολογικὴ ἐξέλιξη τῆς σύγχρονης τεχνολογικῆς ἀνάπτυξης, με ὅλα τὰ θετικὰ καὶ ἀρνητικὰ συνεπακόλουθα.

Τὰ καταπληκτικὰ ἐπιτεύγματα στη ἱατρικὴ καὶ στις ἄλλες ἐπιστῆμες εἶναι ἀναμφίβολα καρπὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀνάπτυξης. Ἰσχύει καὶ ἐδῶ ἡ γνωστὴ ρῆση «Τὸ μαχαίρι στα χέρια ἐνὸς χειρουργοῦ ἀποτελεῖ εὐλογία ἐνῶ στα χέρια ἐνὸς κακοποιοῦ ἀποτελεῖ κατάρρα».

Βέβαια, εἶναι ἀλήθεια πως, ὅσο ὁ χρόνος παρέρχεται ὅλο καὶ πιο πολὺ ἀποτιμάται ὅτι ἡ πλάστιγγα γέρνει πρὸς τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἱστορικὴ πορεία των λαῶν κινούνται ραγδαίως πρὸς τὰ ἐμπρός. Καὶ ἡ παγκοσμιοποίηση ἀποτελεῖ μιὰ υπαρκτὴ πραγματικότητα με ὅλα τὰ συνεπακόλουθά της. Μιλάμε πια για ἓνα «παγκόσμιο χωριό». Συνεπῶς δεν μπορούμε νὰ κλειστοῦμε στα στενὰ μας γεωγραφικὰ ὅρια• οὔτε καὶ νὰ ἐπιβιώσουμε μόνοι μας, πιστεύοντας ὅτι με τὸν τρόπο αὐτὸ θα περιφρουρήσουμε τις πατροπαράδοτες ἀρχές μας καὶ τις παραδόσεις μας.

Καὶ τίθεται τὸ εὐλόγο ἐρώτημα. Τί δέον γενέσθαι. Φρονῶ ὅτι χρειάζεται ὄραμα για τὸ παρόν καὶ τὸν μέλλον. Χρειάζεται ἀληθινὴ πίστη στο Θεό μέσα ἀπὸ τὸ αυθεντικὸ βίωμα. Απαιτεῖται ἀπὸ ὅλους ἀληθινὴ ἀγάπη στη ρωμαίικη παράδοση καὶ σε ὅλα ὅσα τὴν συναποτελοῦν ὡς βίωμα των Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων δια μέσου των αἰώνων καὶ δια μέσου τῆς αυθεντικῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας.

Τούτες τις δύσκολες ὥρες που ὅλοι μας αἰσθανόμαστε τὸ γένος των Ρωμιῶν στην Κύπρο καὶ ἀλλαχού νὰ δοκιμάζεται ὄχι μόνο ἀπὸ κατοχές καὶ λεηλασίες, ἀλλὰ καὶ

να παραπαίει, λόγω της θρησκευτικής και ηθικής του αποστασίας, η οποία τον οδήγησε στην απληστία και την «ειδωλολατρία», έχουμε πολύ μεγάλη πνευματική ευθύνη να αντλήσουμε φως και δύναμη για να στραφούμε στις πνευματικές μας ρίζες. Ακόμη, με αγάπη, ταπείνωση, αγωνιστικότητα και αυθεντικότητα να βιώσουμε τα κρυστάλλινα μηνύματά της καταξιωμένης ελληνοχριστιανικής παράδοσής μας, αν θέλουμε όχι μόνο να επιβιώσουμε αλλά και να συμβάλουμε ουσιαστικά στη διαμόρφωση της αρμόζουσας δημιουργικής πορείας του ανθρώπου, μέσα στην ευρύτερη παγκοσμιότητα, διατηρώντας την ταυτότητα και την Παιδεία του Ρωμιού Ορθόδοξου Χριστιανού.

Ας ακούσουμε τη φωνή τού Στρατηγού Μακρυγιάννη: «...Οι μεταγενέστεροι ν' άχουν περισσότερην αρετήν και πατριωτισμόν. Η Πατρίδα τού κάθε ανθρώπου και η θρησκεία του είναι το πάν και πρέπει να θυσιάζη και πατριωτισμό και να ζη και αυτός και οι συγγενείς του, ως τίμιοι άνθρωποι εις την κοινωνίαν• και τότε λέγονται έθνη, όταν είναι στολισμένοι με πατριωτικά αισθήματα. Το αντίον λέγονται παλιοψάθες των εθνών και βάρος τής γης. Και δια τούτο, ως πατρίδα γενική τού κάθε ενού και έργο των αγώνων τού μικροτέρου και αδυνάτου πολίτη, έχει και αυτός τα συμφέροντά του εις αυτείνη την πατρίδα, εις αυτείνη τη θρησκεία. Δεν πρέπει ο άνθρωπος να βαρύνεται και να αμελεί αυτά. Και ο προκομμένος πρέπει να φωνάζει ως προκομμένος την αλήθεια, το ίδιο και ο απλός».

Συνεπώς, πιστεύω ότι όλοι μας ως στελέχη της Εκκλησίας, κληρικοί και λαϊκοί, έχουμε ιερό χρέος να ανασυντάξουμε τις πνευματικές δυνάμεις και να εμφυσήσουμε το ζωογόνο πνεύμα τού Ενανθρωπήσαντος Ιησού Χριστού στις ψυχές των νέων της πατρίδας μας, ώστε να αναπτυχθούν και πάλι πολύκαρπα δένδρα, τα οποία να προσφέρουν τους καρπούς τους όχι μόνο στους σύγχρονους Έλληνες Ρωμιούς όπου γης, αλλά και σ' όλη την ανθρωπότητα.

Το αισιόδοξο μήνυμα επιβεβαιώνεται από το αληθινό όραμα του Ντοστογιέφσκυ.

«Ναί, αυτό είναι τὸ καθήκον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ν' ἀποδείξει ὅτι ἄνευ τοῦ Χριστοῦ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ζεῖ... Ὁ Χριστὸς θὰ φέρει πίσω στοὺς λαοὺς (κατεξοχήν) τῆς Εὐρώπης τὸ Φῶς• καὶ τότε Ἀνατολὴ καὶ Δύση θὰ εἶναι καὶ πάλιν ἐνωμένες.

Εἶναι καθήκον τῆς Ὁρθοδοξίας νὰ φέρει ἐκ νέου τὸν Χριστὸν σ' ἐκείνη τὴν Εὐρώπη, ἡ ὁποία ἀπομακρύνεται ἀπ' Αὐτὸν συνεχῶς καὶ περισσότερο. Κατὰ τὴ γνώμη μου ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι νὰ σώσει τὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὴν ἄβυσσο καὶ τὸ χάος, μὲ τὴν πίστη της πρὸς τὸν Χριστό.(...) (Νικολάου Π. Βασιλειάδη: «Η Έλλάς στην ένωμένη Εὐρώπη» σελ.54).

Πιστεύουμε ακράδαντα ότι, εάν, ως Ελληνισμός, το Ρωμαίικο, όλοι μας επανέλθουμε με μεταμέλεια, ωριμότητα, συνειδητοποιημένοι αντλώντας από τις δυναμογόνες πνευματικές μας ρίζες που είναι πρωτίστως η διδασκαλία του Ιερού Ευαγγελίου, τότε θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε πρώτα τον εαυτό μας, και μετά τη νεολαία μας να βιώσει το ζωογόνο πνεύμα της Ορθόδοξης Εκκλησίας, όπως μας καθοδηγούν οι θεηγόροι λόγοι τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

« ...καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν...» (Ματθ. Ζ΄ 25). « ... ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστὸς» (Κορ. Ι΄ 4).

Κηρύσσοντας την έναρξη του παρόντος Συνεδρίου της Π.Ε.Ε.Θ. συγχαίρουμε όλους τους συντελεστές, επιδαψιλεύουμε τις ευλογίες της Εκκλησίας στους εισηγητές και όλους τους συνέδρους. Σας καλούμε όλους να κρατηθείτε τόσο στη ζωή όσο και στο πολύτιμο έργο σας ως θεολόγοι εκπαιδευτικοί, στο θεμέλιο που είναι ο Ενανθρωπήσας Χριστός.

Καλή και ευλογημένη η νέα χρονιά για όλους μας. Είθε το 2015 να φέρει τη λύτρωση της πατρίδας μας από την συνεχιζόμενη κατοχή και την ειρήνη ευρύτερα σε όλη την ανθρωπότητα.

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου,
3 Ιανουαρίου 2015.

Ευχέτης προς Κύριον
Ο Αρχιεπίσκοπος
† ο Κύπρου Χρυσόστομος

Πηγή: churchofcyprus.org.cy